

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 19/2016
26.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.Ј., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5073/11 од 10.02.2012. године, у седници већа одржаној 26.01.2016. године, у смислу члана 487. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5073/11 од 10.02.2012. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К 11/10 од 15.09.2011. године окривљени М.М. оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара коју је дужан платити у року од 30 дана, по правноснажности пресуде, а у противном ће новчана казна бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5073/11 од 10.02.2012. године делимичним уважавањем жалби браниоца окривљеног М.М. и по службеној дужности поводом ових жалби и жалби Вишег јавног тужиоца у Ужицу преиначена је пресуда Вишег суда у Ужицу К 11/10 од 15.09.2011. године само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног М.М. због извршеног продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ за које је том пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 6 месеци и на новчану казну у одређеном износу од 120.000,00 динара коју је дужан платити у року од 30 дана, по пријему другостепене пресуде, а у противном ће новчана казна бити замењена казном

затвора тако што ће се сваких 1.000,00 динара новчане казне рачунати као 1 дан казне затвора док се жалбе браниоца окривљеног у осталом делу и жалба Вишег јавног тужиоца у Ужицу у целости одбијају као неосноване и потврђује првостепена пресуда у непреиначеном делу.

Против наведене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу бранилац окривљеног М.М., адвокат М.Ј. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће усвојити поднети захтев и укинути побијану пресуду, те предмет вратити на нови поступак и одлуку или да исту преиначи тако што ће одбити оптужбу према окривљеном.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката М.Ј., је неблагоприятен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а прописано је да због повреда тог законика из члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с`обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП-а којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета, повратнице на име окривљеног М.М., произлази да је окривљени правноснажну одлуку, пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5073/11 од 10.02.2012. године, примио 04.04.2012. године, а из пријемног печата Врховног касационог суда произлази да је захтев за заштиту законитости, против наведене правноснажне пресуде поднет 14.12.2015, године, препорученом пошиљком, дакле по протеку законом прописаног рока од 30 дана из члана 485. став 4. ЗКП-а, за подношење овог ванредног правног лека, те је Врховни касациони суд исти одбацио као неблагоприятен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.